

כ"ט תמוז ה'תשס"א הקדמה

כ"ט תמוז ה'תשס"א
מאיר ה'תשס"א
תמוז ה'תשס"א
מאיר ה'תשס"א
(מ"ט תמוז ה'תשס"א)

מדרש משלי (בבב) פרשה ט' ד"ה ו' טבחה טבחה

[ב] טבחה טבחה מסכה יונה. אמר ר' אבהו זו אסתר המלכה, שבשעה שהגיע צער לישראל בימי מרדכי, מה עשתה, התקינה סעודה לאחשורוש ולהמן הרשע, ושכרה אותו יין ביותר, והיה הרשע סבור בעצמו שחלפה לו כבוד, וחזא לא היה ידע שפרשה לו מצודה שמתוך שכרה אותו יין קנתה לה אומתה לעולם. אף ערכה שלחנה. שערכה לה שלחן בעולם הזה ובעולם הבא, וא"ז, זה שם טוב שקנתה לה בעולם הזה ובעוה"ב, שכל המועדים צתידים בשלים, וימי הפורים אינם כסלים לעולם, שנאמר וימי הפורים האכה לא יעברך מתוך היהודים (אסתר ט כח). אמר ר' אלעזר אף יום הכפורים אינו בטל לעולם שנאמר והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה (ויקרא טו כד). ד"א אף ערכה שלחנה. זו התורה שעורכת שלחן למי שעוסקים בה בעולם הזה ובעולם הבא, שנאמר וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' (יהושע א כב).

אבהו אמר מותחלת ברייתו של עולם צפה הקדוש ברוך הוא

במעשהו של צדיקים ומעשהו של רשעים. הוא הוא דכתיב (משלים) כי יודע ה' דרך צדיקים וגו'. והארץ תחתה תנו וכו'. על מעשהו של רשעים. ויאמר אלהים הוי אורי אלו מעשהו של צדיקים. אבל אינו יודע באיזה מהם חפץ אם במעשה אלו אם במעשה אלו: כיון דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב. הוי במעשהו של צדיקים חפץ ואינו חפץ במעשהו של רשעים. רחמי רחמי של עולם אהבה

(מ"ט תמוז ה'תשס"א)

ה. רמ"ה

פד) אמר השכל: וכך אמרו חז"ל (ספרי האינו לב, ב, וע"ש): לעולם יהיו דברי תורה בידך כללים ולא פרטים. נחזור לעניננו. * הנה ראית כבר היות שתי מדות לו ית' - הסתר פנים והארת פנים, הן המה שורש וסיבה לגוף ולנשמה. ולנו לבין שתי המדות האלה כל אחת בפני עצמה, בכל פרטיהם הרבים הנכללים תחת כלליהם, למען דעת ענינו הנשמה והגוף, כל אחד בפני עצמו בכל פרטיהם כמו כן. ואחרי אשר זאת מצאנו וידענוה, יש לנו לדעת עוד ששתי מדות הללו באות כאחת להנחין לעולם כולו וליושביו, ואין לך דבר שאין לו

חמש מדרגות ביחס שבין הנשמה לגוף:

- א. אין שום שליטה לגוף, לכן הנשמה בשליטה מדרגה א': הלא היא שיהיה לגוף מציאות, אך לא שליטה כלל ועיקר, עד שלא יהיה שום רמז בעולם מעיני הגופניות, כאשר יש עתה. וכמצא, שבמצב הזה לא ימצא האדם בעצמו שום דבר מאותם שיש לו עתה בחיות גופניתו שולט בו, וזה המצב השלם יותר שבכל המצבים.
- ה. הגוף שולט ופועל בכל בחינותיו, או בדרך חול, או בדרך קדושה מדרגה ה': היא שיהיה הגוף שולט בכל בחינותיו, ויהיה כאיש שורר בביתו, שכל עניניו בתקופת ובכל תולדותיהם. וגם זאת המדרגה נחלקת לשתיים, ואף על פי כן הכל מדרגה אחת. וזה, כי עניני הגוף, אפילו בבחינת גוף, יכולים לחיות בשתי דרכים: או דרך חול ומעשי בהמה, כמעשי רוב בני האדם, או דרך קדושה ועבודה, כענין (משלי ג, ו): 'בכל דרכיך דעהו' [א], בהיות הכל בכונה מיושרת כראוי; וכמו שיחיה לעתיד לבא בזמן שנאמר (יהושע א, כו): 'ונתתי לכם לב בשר', כמו שחיה ראוי לחיות לאדם אלמלא חטא. אבל

שניהם כאחד הם על כל פנים עניני גופניות, כי לאכול צריך, לשתות צריך, ואי אפשר בלאו הכי, יהיה אכילה ושתיה של חולין או של קדושה. זה וזה ענין גופני הוא.

חידוש עדין לבריאה. אבל מחידוש העולם והלאה, שהוא (יערובין כב), 'למחר לקבל שכר', הנה אין צריך עוד לשליטת הגוף כלל, כי אינו צריך אלא לצורך העבודה בזמנה יין, אבל יהיה מציאותו טפל לנשמה, להתעזר בטוב העליון לנצח נצחים.

(מ"ט תמוז ה'תשס"א)

דרש רבי שמלאי: מאי דכתיב 'עמוס ה' הוי המתאווים את יום ה' למה. זה לכם יום ה' הלא חושך ולא אור משל לתרנגול תצטקף שהיו מצפיין לאור, אמר ליה תרנגול לצטקף: אני מצפה לאורה - שאורה שלי היא, ואתה למה לך אורה?

מ"ט תמוז ה'תשס"א

דומים בענין זה ל'ימי הפורים מפני שהמן היה רוצה לכלות אותם מן עולם דבר זה הוא ביטול גופם ומפני כך ימי הפורים הם ימי המשתה ושמחה וזהו הנאות הגוף וצריך שיהיה השכרות כ"ב עד שיסלק השכל וכמו שאמרו (מגילה ז, ב) צריך לבסומי בפוריא עד שלא ידע בין ארור המן ובין ברוך מרדכי כלומר כיון שתקנו ימי הפורים למשתה ושמחה שהוא הנאת הגוף לכך צריך שיהיו נמשכים לגמרי אחר הנאת הגוף עד שיסולק השכל לגמרי בי הגוף והשכל שני הפכים שאם האחד קם השני נופל וכל אשר הוא נוטה אחר השכל הוא נגד הנאת גופו לכך אמרו (שם) 'שצריך לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי שאז יסולק השכל לגמרי והאדם נעשה גופני לגמרי ואפילו בין ארור המן ובין ברוך מרדכי לא ידע אף שבשביל ארור המן וברוך מרדכי הוא המשתה והשמחה עצמו ואפילו זה אינו יודע כל שכן שלא ידע להבחין בין דבר לדבר בשאר דבר. אמנם עוד יתבאר דבר זה, ומפני כך

(מ"ט תמוז ה'תשס"א)

חשפו מובלעים הם בתוך הגוף וכחותיו הגשמיים והמוגבלים, ניצוצי אורה עליונים ונשבים, מעצם השמים לטוהר. והם הם המתבלטים בכל אתערותא דלתתא, ונותנים מן עליון להאורה הרוחנית השמימית הרחבה.

(מ"ט תמוז ה'תשס"א)